

Archeologienota
Zaventem, Konijnenstraat
Programma van maatregelen

1 Gemotiveerd advies

Het gemotiveerd advies is gebaseerd op het verslag van resultaten van het vooronderzoek. Dit vooronderzoek bestond uit een bureauonderzoek, landschappelijke boringen en proefsleuven. De vaststellingen over de aan- of afwezigheid van archeologische sites en hun aard worden geconfronteerd met de door de initiatiefnemer voorgenomen bodemingrepen. Op basis van deze confrontatie motiveert het advies of er maatregelen nodig zijn, welke deze zijn, en wat hun uitvoeringswijze is.

Uit de resultaten van het bureauonderzoek bleek dat de bodem vermoedelijk grotendeels niet verstoord of afgegraven is. Het projectgebied was gelegen op een hoger gelegen locatie binnen het landschap. Dit betekent dat in het plangebied op basis van geomorfologie, bodem, landschap en locatie, gecombineerd met de resultaten van onderzoek in de directe omgeving van het terrein intacte archeologische sporen uit de steentijden, metaaltijden, de Romeinse periode, middeleeuwen en nieuwe tijden verwacht kunnen worden.

Vooraleer echter de opportuniteit van vooronderzoek met ingreep in de bodem af te wegen, werd eerst de noodzaak van de diverse methoden voor vooronderzoek zonder ingreep in de bodem afgewogen. Als eerste meent BAAC dat een extra bureauonderzoek, met uitvoerige archiefstudie, geen extra informatie zal opleveren. Het is onwaarschijnlijk dat extra archiefonderzoek meer informatie gaat leveren die van belang is bij het afwegen van het verdere archeologische traject.

De beschikbare overige methoden binnen een vooronderzoek zonder ingreep in de bodem, zoals geofysisch onderzoek en veldkartering, kunnen in dit dossier op zichzelf staand niet leiden tot een voldoende gefundeerde uitspraak of in het terrein nog behoudenswaardige archeologische resten aanwezig zijn. Geofysisch onderzoek spoort anomalieën in de bodem op door middel van weerstandsmetingen. De grondradar werkt in zeer droge omstandigheden, detecteert onder bestrating en geeft informatie over diepte en de dikte van bodemlagen. Deze methode werkt minder goed in natte bodem en in het bijzonder in klei. Gezien het feit dat er een grote kans is dat eventuele archeologische waarden uit grondsporen en/of vondsten zullen bestaan, zullen de resultaten van een geofysisch onderzoek – indien ze al iets opleveren – lastig te interpreteren zijn en zal een definitieve interpretatie van de gegevens die door een dergelijk onderzoek kunnen worden gegenereerd afhankelijk zijn van een ondersteunende ingreep in de bodem.

Bij een veldkartering worden archeologisch relevante materialen aan het oppervlak verzameld. Deze kunnen indicatief zijn voor wat er zich op de locatie in de ondergrond bevindt, maar door aan- of afvoer van grond (bijvoorbeeld door bemesting) kunnen vondsten van elders zijn aangevoerd. Anderzijds kan uit het ontbreken van vondsten niet worden afgeleid dat er zich geen archeologische waarden in de bodem bevinden: in geval van een intacte bodem zullen geen vondsten aan het oppervlak aanwezig zijn. Een veldkartering is voor het plangebied niet mogelijk aangezien het bijna het volledige terrein als weide werd gebruikt. Het resterende deel is bos. Archeologische veldkartering is geen aangewezen onderzoeksmethode voor de onderzoekslocatie.

Landschappelijk bodemonderzoek in de vorm van boringen onderzoekt of de bodemopbouw intact is, en of er eventuele paleobodems aanwezig zijn. Aangezien uit het bureauonderzoek geen aanwijzingen voor verstoringen van de bodemopbouw of de aanwezigheid van paleobodems naar voor gekomen zijn, werd een dergelijk onderzoek niet nuttig beschouwd.

De beschikbare methoden voor een vooronderzoek met ingreep in de bodem, om de openstaande vragen naar de aanwezigheid van archeologische sporen en de gaafheid van de bodem in het plangebied, zijn karterend of waarderend archeologisch booronderzoek, proefsleuvenonderzoek en

archeologische proefputtenonderzoek in functie van een prehistorische artefactensite. Gezien geen steentijdsite in situ wordt verwacht, is besloten door middel van proefsleuvenonderzoek de laatste onderzoeksvragen te beantwoorden.

Het proefsleuvenonderzoek heeft een reeks karrensporen, vermoedelijk uit de 18de eeuw, enkele natuurlijke sporen en een vermoedelijke haardkuil aan het licht gebracht. Gelet op de aard en bewaringstoestand van deze sporen is er weinig kenniswinst te behalen bij verder archeologisch onderzoek. Tevens hebben de sporen een dusdanige lage densiteit waardoor verder archeologisch onderzoek niet te verantwoorden is in verhouding met de te maken kosten.

De resultaten van het uitgevoerde vooronderzoek binnen deze archeologienota bleken voldoende om het ontbreken van potentieel op kennisvermeerderingen bij verder archeologisch onderzoek te staven. Volgens artikel 5.2. van de Code van Goede Praktijk is verder vooronderzoek dan ook niet aangewezen. De archeologienota is dan ook - conform de Code van Goede Praktijk – volledig.